

בש"פ 1269/18 - פרוק מריסאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1269/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: פרוק מריסאת

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוז
בחיפה בעמ"ת 18326-02-18 מיום 11.2.2018
שניתנה על-ידי השופט א' לוי

בשם המבקש: עו"ד מטאנס זידאן

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' לוי), בעמ"ת 18326-02-18, מיום 11.2.2018, בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה (כב' השופט א' לרנר), במ"ת 2710-01-18, מיום 14.1.2018, במסגרת החלטה זו, הורה בית משפט לתעבורה על קבלת תסקיר מעצר לבחינת מסוכנותו של המבקש והאפשרות להקל בתנאי הפיקוח שנקבעו לו.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 7.1.2018, הוגש כתב אישום נגד המבקש, המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש; נהיגה ברכב ללא ביטוח; נהיגה ברמזור באור אדום; נהיגה בשכרות ואי ציות לאות של שוטר במדים. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 5.1.2018 בעת שהמבקש נהג ברכב מסוג פולקסווגן ברחוב כיאט בחיפה, לא נענה לבקשת שוטרים שהיו במקום

לעצור בצד הדרך והחל להימלט מהם, תוך סיכון עוברי דרך. המבקש לא ציית לכריזת השוטרים לעצור ואף חצה תוך כדי נהיגה מספר צמתים ברמזור אדום, עד אשר נעצר על-ידי השוטרים. המבקש נדרש למסור בדיקת נשיפה, אך סירב. כמו כן, המבקש נסע ברכבו ללא ביטוח בתוקף.

3. ביום 5.1.2018, התקבלה החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ש' בנג'ו) במ"י 11990-01-18 במסגרתה הורה על שחרור המבקש בתנאים מגבילים, ובהם: מעצר בית מלא בבית אחיו ובפיקוחו באעבלין; הפקדה עצמית בסך 3,000 ש"ח; ערבות צד ג' של אחיו על סך 7,500 ש"ח; התחייבות עצמית של המבקש על סך 10,000 ש"ח וכן פסילת רישונו למשך שמונה חודשים.

על החלטה זו הגישה המדינה ערר לבית משפט המחוזי במסגרתו נטען כי שגה בית משפט לתעבורה בהחלטתו להורות על מעצר בית מלא תוך הפקדת ערבויות, וזאת בשל המסוכנות הנשקפת מהמבקש ומהרשעתו בעבר בעבירת נהיגה בשכרות. בית המשפט המחוזי דחה את ערר המדינה וקבע כי החלטת בית משפט לתעבורה היא החלטה מאוזנת.

4. ביום 7.1.2018 הקל בית משפט לתעבורה בתנאיו של המבקש וקבע "חלונות התאווורות" מידי יום בין השעות 12:00-09:00 ובין השעות 19:00-16:00. ביום 14.1.2018 דן בית משפט לתעבורה בבקשת המדינה להמשיך מעצרו של המבקש בתנאי מעצר בית מלא עד לתום ההליכים נגדו. בית משפט לתעבורה קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש. כמו כן, נקבע כי קמה עילת מעצר נגד המבקש בשל מסוכנותו הבאה לידי ביטוי בסירובו למסור דגימת נשיפה לבחינת מידת שכרותו, בהתרשמות השוטרים בשטח משכרותו של המבקש, באי ציות לשוטרים, ובאופן נהיגתו ועברו התעבורתי הכולל תשע הרשעות קודמות. אשר לתנאי שחרורו, נקבע כי אין מקום בשלב זה להקל בתנאי שחרורו. חרף זאת, קבע בית משפט לתעבורה כי בטרם תינתן החלטה סופית בעניינו של המבקש התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר לבחינת מסוכנותו של המבקש ויכולתו להתמיד בתנאי שחרור מקילים יותר.

5. על החלטה זו ערר המבקש לפני בית המשפט המחוזי. המבקש טען כי היה על בית משפט לתעבורה להורות על הקלה בתנאי שחרורו, תוך מתן אפשרות לצאת לעבודתו, עוד בטרם יתקבל תסקיר שירות המבחן. עוד טען כי שגה בית משפט לתעבורה עת השווה את עניינו של המבקש לנסיבות שנדונו בעמ"ת (חיפה) 15368-01-08 מדינת ישראל נ' איסקוב (8.1.2018), הואיל ועניינו של המבקש קל יותר.

בית המשפט המחוזי קיבל את הערר בחלקו וקבע בהחלטתו כי חלף "חלונות ההתאווורות" שנקבעו, ראוי היה לבחון את האפשרות של יציאה לעבודה, ובכך למנוע מהמבקש ובני משפחתו פגיעה כלכלית. בנוסף, הציע בית המשפט המחוזי למבקש לשוב ולפנות לבית משפט לתעבורה בטרם קבלת התסקיר, כאשר הוא מצויד בחלופת מעצר הרמטית, הכוללת הבאת המבקש למקום עבודתו בליווי והחזרתו בליווי, פיקוח מלא במקום עבודתו, אשר לא יכלול כל מגע עם רכב ובחינת התאמתו של המעביד לשמש כמפקח הדוק כנדרש. נקבע כי תנאים אלה יהוו תנאי סף לבקשה לעיון מחדש בהחלטת בית משפט לתעבורה.

על החלטה זו מונחת בקשת רשות הערר שלפניי.

6. המבקש טוען בבקשה כי לא היה מקום לנקוט בהליך של מעצר עד תום ההליכים, הואיל ובעניינו לא קמה עילת מעצר וכי עניינו אינו נמנה על עבירות התעבורה המקימות עילת מעצר. בנוסף, חוזר המבקש על כל הטענות שהעלה לפני בית המשפט המחוזי.

לא מצאתי לנכון להורות על קבלת תשובת המשיבה לבקשה.

דיון והכרעה

7. הלכה היא כי בקשה לרשות ערר על החלטה בנושא מעצר ב"גלגול שלישי", תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלת משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם האישי של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון: פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש; חשש לעיוות דין, חריגה מסמכות ועוד כיוצא באלה (בש"פ 9590/17 אבו מדעם נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (8.12.2017); בש"פ 1171/18 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.2.2018)). עיון בטענות המבקש מעלה כי הבקשה אינה מעלה כל שאלה עקרונית בעלת השלכות רוחב. עניינו של המבקש נדון לפני שתי ערכאות שיפוטיות, אשר בחנו את החומר שהוצג לפנייהם לעניין קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העברות המיוחסות למבקש, ולעניין קיומה של עילת מעצר כנגדו, והגיעו למסקנה כי יש להורות על שליחתו למעצר בית מלא בתנאים מגבילים, תוך בחינת האפשרות להקל בתנאי שחרורו. הן בית משפט לתעבורה והן בית המשפט המחוזי היו ערים להלכות הרלבנטיות ויישמו אותן כראוי, ואין מקום להתערב בקביעות אלה.

למעלה מן הצורך אוסיף כי לא נפל פגם בהחלטות הערכאות הדיוניות כי הנסיבות, כמתואר בכתב האישום, מצביעות על מסוכנותו של המבקש המקימה עילת מעצר. כאמור, מכתב האישום עולה כי תחילה נמלט המבקש מהשוטרים, תוך סיכון עוברי דרך, בהמשך, לא ציית לכריזת השוטרים לעצור ואף עבר בדרכו מספר צמתים מרומזרים באדום, בהמשך לכך, סירב המבקש למסור בדיקת נשיפה. אדגיש כי יש לראות בסירובו של המבקש לערוך בדיקת שכרות כראיה לכאורה לעצם השכרות (ראו: סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; רע"פ 8135/07 גורן נ' מדינת ישראל, פסקאות לה' - לז' (11.2.2009)). לכל האמור יש להוסיף את נהיגתו ברכב ללא ביטוח ואת עברו המכביד הכולל הרשעה בעבירת נהיגה בשכרות. כל אלה מלמדים על מסוכנותו של המבקש המצדיקה את הגבלת חרותו בקביעת תנאים מגבילים.

אעיר כי הדיון בעניינו של המבקש נקבע ליום 26.2.2018 במהלכו יבחן בית משפט השלום את תסקיר שירות המבחן וייתן החלטה חדשה לאורו.

8. סיכומם של דברים, הנני דוחה את הבקשה למתן רשות ערר.

ניתנה היום, ה' באדר התשע"ח (20.2.2018).

ש ו פ ט ת